

cBeath *a kol.*, 2005). Nicméně se zdá, že znevýhodněné děti se těchto činností účastní méně, a to z důvodu nákladů, přístupu do těchto zařízení a omezené informovanosti o tom, jak se zapojit (Horgan, 2009). Řešením je najít způsob, jak zajistit přístup k těmto činnostem dětem, které mají horší výsledky ve škole, a zároveň najít metody, jak jim je přiblížit.

V některých případech mohou školy rovněž zvažovat odlišnou organizaci doby vyučování, změnu počtu hodin během jednoho dne a/nebo změnu počtu dnů ve vyučovacím týdnu. Některé slibné strategie byly analyzovány ve více než 30 systémech projektem OECD „Inovativní vzdělávací prostředí“ (Innovative Learning Environment; OECD, bude publikováno). Například ve Španělsku mohou některé školy od roku 2006 nabízet žákům více hodin výuky a/nebo modifikovat dobu výuky tak, aby lépe vyhovovala žákům daných škol (IFIIE, 2011). V Řecku se všechny základní školy postupně stávají celodenními školami. Do takových škol mohou děti nastoupit již v 7:00 a odejít až v 16:00 hodin odpoledne, přičemž během této doby mohou využít doplňkové podpory (individuální nebo skupinové). Kurikulum bylo obohaceno o kreativní činnosti různého typu (cizí jazyky, sportovní činnosti apod.). Délka školního roku byla mírně prodloužena (Ministerstvo školství Řecka, 2011).

Kombinovat menší třídy a menší školy s účinnými metodami

Některé země zredukovaly velikost tříd, aby mohly lépe reagovat na vzdělávací potřeby žáků. Ale, jak již bylo uvedeno výše, aby se tímto opatřením dosáhlo lepších výsledků vzdělávání, musí být zmenšení tříd doprovázeno i lepšími výukovými metodami (Bascia *a kol.*, 2008; Leithwood *a kol.*, 2004) a lepšími podmínkami pro vzdělávání žáků. (Hanushek, 2002)

Menší školy mohou podnítit pozitivní výsledky u znevýhodněných žáků, pokud takové školy nabídnou odpovídající prostředí pro realizaci výukových metod vhodných pro „malé školy“. Důležité je, aby školy nabízely lepší příležitosti pro výuku žáků, více možností k interakci mezi žáky navzájem a mezi žáky a učiteli a lepší atmosféru. Zdá se, že optimálně velké školy pojmu 250 až 900 žáků v závislosti na demografických okolnostech (Faubert, 2012).

Zlepšené prostředí pro vzdělávání umožňuje, aby v menších školách a menších třídách byly lepší vztahy mezi žáky a učiteli a aby se více využíval individuální přístup. Toto vše závisí na frekvenci a kvalitě interakcí: individuální výuka, pravidelné formativní hodnocení, lepší využívání prostoru školy, různé strategie seskupování žáků a odlišené činnosti. Mezi možnostmi může patřit ponechání stejné skupiny žáků po několik let, více hodin strávených se stejným učitelem nebo skupinou učitelů (tzv. „looping“) a výuka průřezových témat.